

UPANJE VSTAJENJA

Evangelij po Luku 20,27–38

²⁷ Pristopilo je nekaj saducejev, ki so trdili, da ni vstajenja. Vprašali so Jezusa: ²⁸ »Učitelj, Mojzes nam je zapisal: »Če komu umre brat, ki je bil oženjen, pa ni imel otrok, naj vzame to ženo njegov brat in obudi zarod svojemu bratu.« ²⁹ Bilo pa je sedem bratov. Prvi je vzel ženo in umrl brez otrok. ³⁰ Nato jo je vzel drugi, ³¹ pozneje tretji in tako vseh sedem; umrli so in niso zapustili otrok. ³² Za vsemi je umrla tudi žena. ³³ Čigava bo torej žena ob vstajenju, kajti vseh sedem jo je imelo za ženo?« ³⁴ Jezus jim je rekel: »Sinovi tega veka se ženijo in možijo, ³⁵ tisti pa, ki so vredni, da dosežejo oni vek in vstajenje od mrtvih, se ne bodo ne ženili ne možile. ³⁶ Tudi umreti ne morejo več; enaki so namreč angelom in so Božji sinovi, saj so sinovi vstajenja. ³⁷ Da pa so mrtvi obujeni, je pokazal tudi Mojzes v pripovedi o grmu, ko je imenoval Gospoda »Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov,« ³⁸ Bog pa ni Bog mrtvih, ampak živih, kajti njemu vsi živijo.«

Ostala berila: Druga knjiga Makabejcev 7,1–2,9–14; Psalm 17,1,5–6,8,15; Drugo pismo Tesaloničanom 2,16–3,5.

LECTIO:

Današnji odlomek začnemo s saduceji, vplivno versko skupino v Jezusovem času. Njihova moč je izhajala iz tega, da so upravljali jeruzalemski tempelj. Temelj njihovega verovanja je bilo zgolj prvih pet knjig Stare zaveze, Peteroknjžje oziroma Tora, v kateri je Postava.

V nasprotju z Jezusom in farizeji (Apostolska dela 23,6–9), saduceji niso verjeli v vstajenje telesa. S tem absurdnim vprašanjem so hoteli Jezusu pokazati, da imajo prav. Vprašanje temelji na »svaškem pravu« (Peta Mojzesova knjiga 25,5–10). Če je mož umrl brez naslednika, se je moral z vdovo poročiti njegov brat, da bi zaščitil družinsko posest.

Jezus odvrne, da življenje po vstajenju od mrtvih ne bo takšno, kot ga poznamo danes. Tisti, »ki so vredni, da dosežejo vstajenje od mrtvih«, bodo kakor angeli in bodo živeli večno (vrstice 34–36). Nobene potrebe ne bo, da bi se poročali in za nadaljevanje rodu rojevali otroke.

O tem, kakšno bo naše telo po vstajenju od mrtvih, ne izvemo dosti. Vemo pa, da so učenci Jezusa po njegovem vstajenju prepoznali, čeprav ga nekateri drugi, kot na primer učenca na poti v Emavs, niso prepoznali takoj (Evangelij po Luku 24,13–35).

Nedeljski evangeliji po metodi lectio divina. Leto C: Evangelij po Luku

Jezus zaključi svojo utemeljitev z navedkom iz knjige, ki so jo saduceji priznavali za navdihnjeno, iz Eksodusa. V dokaz, da mrtvi vstajajo v življenje, Jezus navaja Mojzesa. Ko Bog govori Mojzesu iz gorečega grma, se razodene kot »Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov« (Druga Mojzesova knjiga 3,6).

Očaki so predstavljeni kot živi. V prvem stoletju so Judje razumeli, da očaki še niso dejansko vstali od mrtvih, ampak da »živijo« z Bogom, čakajoč na svoje končno vstajenje. Bog je Bog živih in ne mrtvih.

MEDITATIO:

Vstajenje je temelj krščanske vere. Če Jezus ne bi vstal od mrtvih, ne bi imeli nikakršne osnove za upanje, da obstaja življenje po smrti. Si o tem trdno prepričan? Preberi, kako vstajenje utemeljuje apostol Pavel v Prvem pismu Korinčanom 15.

ORATIO:

Moli naslednje besede apostola Pavla in Bogu izroči svoje strahove:

»Sam naš Gospod Jezus Kristus in Bog, naš Oče, ki nas je v svoji milosti vzljubil in nam dal neminljivo tolažbo in blago upanje, pa naj opogumi vaša srca ter jih utrdi v vsakršnem dobrem delu in v vsakršni dobri besedi. Gospod pa naj vodi vaša srca v Božjo ljubezen in Kristusovo stanovitnost.« (Drugo pismo Tesaloničanom 2,16–17; 3,5)

CONTEMPLATIO:

Premišluj o tej spodbudi iz Pisma Filipljanom 3,20–21:

»Naša domovina pa je v nebesih, od koder tudi pričakujemo odrešenika, Gospoda Jezusa Kristusa. Ta bo z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobno telesu svojega veličastva.«